

**Dacă nu cer prea mult
de Marin Sorescu**

- Ce-ai lua cu tine,
Dacă s-ar pune problema
Să faci zilnic naveta între rai și iad,
Ca să ții niște cursuri?
- O carte, o sticlă cu vin și-o femeie, Doamne,
Dacă nu-ți cer prea mult.
- Ceri prea mult, îți tăiem femeia,
Te-ar ține de vorbă,
Ți-ar împuia capul cu fleacuri
Și n-ai avea timp să-ți pregătești cursul.
- Te implor, taie-mi cartea,
O scriu eu, Doamne, dacă am lângă mine
O sticlă de vin și-o femeie.
Asta aș dori, dacă nu cer prea mult.

- Ceri prea mult.
Ce-ai dori să iei cu tine,
Dacă s-ar pune problema
Să faci zilnic naveta între rai și iad,
Ca să ții niște cursuri?
- O sticlă de vin și-o femeie,
Dacă nu cer prea mult.
- Ai mai cerut asta o dată, de ce te încăpățânezi,
E prea mult, ți-am spus, îți tăiem femeia.
- Ce tot ai cu ea, ce atâta prigoană?
Mai bine tăiați-mi vinul,
Mă moleșește și n-aș mai putea să-mi pregătesc cursul,
Inspirându-mă din ochii iubitei.
Tăcere, minute lungi,
Poate chiar veșnicii,
Lăsându-mi-se timp pentru uitare.
- Ce-ai dori să iei cu tine,
Dacă s-ar pune problema
Să faci zilnic naveta între rai și iad,
Ca să ții niște cursuri?
- O femeie, Doamne, dacă nu cer prea mult.

- Ceri prea mult, îți tăiem femeia.
- Atunci taie-mi mai bine cursurile,
Taie-mi iadul și raiul,
Ori totul, ori nimic.
Aș face drumul dintre rai și iad degeaba.
Cum să-i sperii și să-i înfricoșez pe păcătoșii din iad,
Dacă n-am femeia, material didactic, să le-o arăt?
Cum să-i înalț pe dreptii din rai,
Dacă n-am cartea să le-o tălmăcesc?
Cum să suport eu drumul și diferențele
De temperatură, luminozitate și presiune
Dintre rai și iad,
Dacă n-am vinul să-mi dea curaj?